Anul II. Nr. 38 Cenzurat 4 pagini 3 ei Duminică, 23 Martie 1930

ROMANIA CREȘTINĂ

TRIBUNĂ INDEPENDENTĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ ȘI CREȘTINĂ

Director: Sergiu Florescu. REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 89. Telefon Nr. 53

ABONAMENTE: Pe un an . . . 200 lei; Pentru instituții și autorități . . . 1000 lei; Abonamente de încercare . . . două solnii

Rusia sovietică-Spania-România

Comunismul, difuzat de internaționala a III-a, a devenit *o rea la primejdie și pentru blajinul și prea toi-rasunat popor „antifascist"* dela Cosailini de războ din Chișinău își dă seama *dupostitile* acuzațiilor și ale martorilor lor, rezulta—clar ca lumina zilei—ca între "antifascistii" din România și comuniștii din restul lumii există o perfectă unitate de vederi

Fapiul că agitatorii comuniști dela noi activează sub firma unor organizații numite *„Frontul popular"*, *„Frontul slugarilor"*, *„Blocul democratic"*, etc. este numai o chestiune de tactică. In realitate toată *„stânga Românească"* tinde să ne *„fericească"* Țara cu ideile concepute de lidovul Karl Marx (ala care a declarat război pe față creștinismului)

„Binefacerile comunismului aduse omenirii", se cunosc: regimul comunist, instalat — prin foc și sabie — la conducerea marei împărății pravoslavnice, a reușit să transforme poporul rus într'o massă de sclavi, condusi de o infimă minoritate de jidovi; dictatura iudaică a mai reușit să dărâme, sau să transformе în localuri de desfrâu toate Dumnezeești lăcașurile marelui imperiu țarist, legiferând pedeapsa cu moartea pentru toți acelia ce vor îndrăzni să se roage lui Dumnezeu.

Din *Rusia* dărâmătorii de biserici și incendiatorii lumii au reușit să aprindă focul în *Spania*: guvernul actual al Spaniei este format din elemente de stânga, recrutate din org. antifasciștă *„Frontul popular"*: exact ca în Rusia bolșevicească, comuniștii spanioli (adică tot jidanii, sau slugile jidovești) au început să dărâme bisericile, să devasteze, să fure și să asasineze (*inchisorile au fost deschise, toți criminalii eliberați; strada conduce desmînle poporului spaniol*).

A venit rândul Românie? Se pare că da! Și iată de ce: I. *Puternica acțiune iudaică, bine organizată și bine alimentată de Internaționala a III-a, și 2. Slăbiciunea conducătorilor poporului românesc, cari se lasă usor corupți de finanța jidovească, dar —mai ales din pricina lipsei de solidaritate a tuturor Românilor, în fața primejdiei.*

Care cum ar putea afirma altfel: *când organizațiile comuniste, camuflate, se bucură de o condamnabilă indulgență din partea guvernanților, când presa de stânga, sprijinind „antifascismul" atacă, cu o obrăznicie fără margini, tot ce există național și românesc în această Țară; când inșalți funcționari publici, dovediți ca dușmani ai ordinii, ai statului—unii, ca ajutorul lui Brașoveanu, inspector viteazin, fost camisar bolșevic în Ucraina—sunt tolerați în funcțiune; când un profesor ateu este tolerat la o Facultate de Teologie—cazul comunistului Constantinescu Iași, care și-a atras „simpatia" și a altor colegi (probabil tot atât de credincioși ateiști ca el) pentru atacurile sale în contra lui Hristos; când o mare parte dintre studenții teologi-și trec cu ușurință examenele și tezele de licență la anumiți profesori ateiști, nu reacționează împotriva lor, dovedindu-se astfel complici la sdruncinarea credinței noastre creștine; când, în fine, însuși Capul Bisericii ortodoxe, Patriarhul, îmbiedică construirea sau relacerea bisericilor de către acel tineret constructiv, care, singur, a acuzat primejdia ce ne paște și a luat măsuri de apărare?!?...*

În fața acestei situații, ne întrebăm: poporul românesc este în stare să scape din ghiarele ucigașilor lui *Karl Marx*, cari, reușind să cumpere sufletе din mijlocul nostru, ne pregătesc *„fericirea"*, așa cum au fericit *Rusia* sau *Spania*? Așa cum se prezintă situația, sătăzi, ne îndoim. Singura nădejde e *Tineretul*, care activează disciplinat și eroic sub flamura verde a **Naționalismului** constructiv: *împotriva tuturor tendințelor comuniste, Neamul românesc opune o singură forță, gata să moară sau să învingă:* **Legionarii sacrificiilor sfinte!**

SERGIU FLORESCU

PIONERII BOLȘEVISMULUI

Salbatica prigoana impotriva legionarilor

Se pare că guvernul liberal și-a pierdut din ființă capul! Dela un capăt la altul al țării (dar mai ales în Basarabia) organele ad-tive și poliținești desfășoară o sălbatică prigoană contra legionarilor part. *„Tutul pentru Țară"*: *arestările, percheziții, șicanele și tot felul de persecuții se țin lanț; au ajuns legionarii în situație disperată, aproape cu'n toamna anului de pomină 1923.*

Toate semnalele de condamnarea iudaismilor abuzivi, se pare, nu ajută la nimic. Guvernul, după cât afirmă unii jandarmi conștienți și cu sufletul de român-creștin, a dat ordin categoric: *Faceți tot ce puteți numai să împiedicați propaganda și organizarea part. „Tutul pentru Țară"*. Și într'adevăr, jandarmii (evident cu unele excepții)

Nu da bătaie în mâna prostului Jos masonii și jidanii!

se pretează la ori ce. Astfel, nerecunoscînd-le alte mijloace, *dresează presze verbale de care în sudecată la legea beției*, chiar dacă bietul săsean n'a băut nici apă, nerum vin, sau răcînu sătenii sunt îngroziți de aceste procese, căci, când când bani să plătească avocați (acolo unde nu sunt avocați legionari, care-i apără gratuit) spre a dovedi falsurile iudaismilor, se pomenesc cu amenzi, cari, dacă nu le plătesc, se transformă în închisoare.

Față de aceste flagrante abuzuri, întrebăm guvernul (*nu stăm de vorbă cu incompetentele lui unelte, jandarmii*) **până unde are de gând să întindă coarda?**

„Vestitorii"

La 16. III. a apărut Nr. I din admirabila revistă de doctrină și informație legionară, *„Vestitorii"*, sub direcția camarazului: *Gh. I. Ciorogarău*, cu colaborarea ilustrilor scriitori legionari: *Radu Gyr, Mihail Polihroniade, Ioan Victor Vojen, profesor Traian Herseni, Octavian Iosif, Alexandru Constant și Zyrax.*

Față de seriozitatea articolelor, scrise cu mult suflet românesc, socotim că revista *„Vestitorii"* poate fi numită *axa doctrinară a legionarismului*.

Apare bilunar și se găsește la toate chioșcurile din capitală și provincie.

Redacția: București, str. Brazilei 13.

Natvitate, duplicitate sau complicitate?

— In jurul procesului prof. Constantinescu-Iași — „Popestii" catedrelor dela teologie îl apără—

profesorii teologi „Popești" amândoi cu câte un apendice la nume unul pe al răului *Prahova*, care neîndoială nu va putea spăla marea lui înfecțiune pentru colegul său Petre Constantinescu, tot cu apendice ca să nu se desche*ie Iași* și celălalt cu apendicele mai modest, al unui stat oarecare, lipsit de interes! *Moșoia.*

Bâgați de seamă trei profesori, colegi la aceiași Facultate, solidari în păreri și cu apendice la nume.

Ce caută oamenii aștia, îndrăgostiți de *antifascismul* comunistilor jidani, pe catedra unei universități de superioară cultură bisericească, din periniera căreia se recoltează anual sute de licențiați, cari preoțindu-se mai târziu, pe tot întinsul Țării, având menirea să propage mulțeanelelor de misticism ortodoxa de *Dumnezeu, de Neam și de Rege?*

Dacă ei fiind profesori inșiși, nu pot fi vrăbării din posturile lor, atunci să se înfrunteze o altă facultate cu caracter ateisto-rațional, în care să-și propage cât vor pofti ideile lor pentru comunismul și comuniștii lor colegi. Și acolo pot să-și aducă și pe d. prof. *Ștefan Ciobanu*, membru al Academiei Române, al partidului internațional-țărănesc și depunător favorabil în procesul lui P. Constantinescu-Iași. Pentrucă toți ceilalți profesori ai Facultății de teologie din Chișinău sunt indignați de atitudinea și deportările acestor 3 profesori în abominabilul proces al antifasciștilor, amatori de revoluție, de răsturnări, de sânge, de incendieri, de război... cu Dumnezeu.

Nu! *Ion D. Sân*in unul dintre eminenții profesori ai Facultății, într'o convorbire avută cu mine și cu alți doi colegi de redacție, mi-a declarat că P. F. F. Patriarhul *i-ar fi spus* pe șleau că nu va mai hirotonisi preoți din rândurile doctorilor și licențiaților Facultății dela Chișinău. *„Asta"* — a adăugat P. F. *— pentrucă sunt în curent cu ce se petrece la Facultatea Dvs., însă fiindcă sunteți institutie autonomă n'am dreptul să mă amestec în mișcarea, sau sancționarea corpului profesoral".*

Vai! Cât de indulgenți suntem cu dușmanii Patriei și ai Bisericii, cu javrele roșii jidovești în grumul cărora sunt înșelați *Petre Constantinescu-Iași* și fostul comisar al poporului din Ucraina, *Brașoveanu*, acum inspector veterinar al Basarabiei!

Până când?

Sprijiniți „România Creștină" prin plata abonamentului

Uciderea celor 75.000 de Perși de către jidani

In ziua de 8 Martie a. c. jidovimea întreagă și-a serbat sărbătoarea lor sadică „Purim"-ul. Să facem o expunere a faptelor spre a vedea pe ce temelii putrede și imorale se bazează sărbătorile jidovimii.

Trecutul și semnificația acestui „Purim" este redat în așa zisă carte sfântă „Esther".

Jidovii—urmași ai lui Iacob—s'au răsfirat ca un pârâiencios asupra întregului imperiu babilonic, care fusese supus de către Perși.

Perșii, un popor arian, harnic și înțelept, au cucerit prin lupte drepte multe țări, formând un imperiu puternic, care-și avea întinderea dela Indu până'n Nordul Africei.

In culmea faloririii, venise pe tronul persan regele Xerxes, având-și reședința la Susa. Regele Xerxes avusese ca ministru și sfătuitor, pe înțeleptul și patriotul profund, pe Haman. Acesta și-a iubit poporul până la exces.

Pe timpul acesta trăiau o mulțime de jidani în vastul imperiu persan și prin urmare prezintau un pericol serios pentru băștinași. Jidovii, ca și în zilele noastre, și-au insușit exclusivitatea negoțului și prin înșelăciune și diferite manevrări oculte au supt ultima vlagă și rezistență, poporului persan. Haman și-a dat imediat seama de periculul jidovesc, care amenința starea socială. Și de aceea l'a făcut atent pe regele și stăpânul său de acest pericol, *„Există un popor care se împrăștie printre toate popoarele imperiului țării. Legea acestui popor diferă de aceea a tuturor popoare și ignorând ale celorlalte și legile țării tale"*. (Esther 3, 8).

Haman îl sfătuiește pe Xerxes ca să ordone exterminarea jidovilor, ca fiind un element distructiv și periculos în organismul social al unui alt popor. Regele ascultase de sfaturile ministrului său, căruia i-a și ordonat în ziua de 13 Adar, a concentra și a-i aresta pe toți jidanii.

Intre timp jidovii au mirosit ceva despre hotărîrile luate de conducătorii țării contra lor, au sfătuit de a introduce la haremul regelui pe o jidovică frumoasă, destrăbălată, pofticioasă și isterică.' Numele ei era Esther.

Aceasta, prin metodele talmudice de plecăciune și de umilire și-a câștigat favoarea și patima regelui. S'a întâmplat să cadă în cartea regelui din Susa se afla și un jidan cu numele de Mardochai, care se pretindea a fi unchiul Estherei—prin ajutorul căruia a și ajuns Esther în haremul regelui.

Acest jidan ajunse de a fi favorizat și el de regele Xerxes.

După lansarea ordinului lui Haman cu menționarea de al pune în aplicare, jidovimea intrase într'o panică de nedescris. Imediat sfatul Kahalului s'a întrunit într'o ședință spre a delibera asupra evenimentului. S'a ajuns la concluzia cea mai eficace și anume de a se răscula contra lui Haman și colaboratorilor săi, însă nu pe cale deschisă și sub-minare cu ajutorul jidovacei Esther.

Intre timp, această jidovacă devenise una din femeile regelui cele mai favorite și în urmă chiar și regină. Printr'un comportament specific numai rasei jidovești, această jidovacă spurcată a distrus toate imperativele morale și vitale ale regelui, făcând din el un bețivan și un destrăbălat de prima categorie.

La una din bețiile organizate cu ajutorul ei, jidovaca și-a exprimat dorința ei, ca și vrednica regele Estherei,—după ce consumase vin, ce doreșți, ca să-i îndeplinim noi"? Jidovaca ceruse înfirmarea ordinului de ingnorarea jidanilor. Regele i-a satisfăcut dorința ei.

De acum înainte, această jidovacă intrigă zilnic contra lui Haman. Culmea defăimării lui Haman a ajuns la culme, când Mardochai—Afară de aceasta, și cunoscutul lui Haman și prietenul lui fusesera puși *in afară de lege.*

Acesta era semnalul de răscoala jidanilor contra tuturor Perșilor arieni.

Și la Susa jidovii omoriseră 500 de persi. Pe lângă aceasta, ei mai gătuiră și pe Parsandatha, Dalphan, Aspatha, Adalja etc., și încă pe cei 10 fii ai lui Haman".

„In ziua de 14 Adar au mai omorît la Susa 300 de persi. Dar și ceilalți jidovi în celelalte părți ale țării ucideseră 75.000 de perși".

„Iar jidanii din Susa și din celelalte părți—sate și orașe—ridicară ziua de 14 Adar ca o zi de sărbătoare, de bucurie și de cinste, adunând unul altuia daruri...

„Și Mardochai scrise aceste fapte și le trimise tuturor jidovilor, spre a serba cu mare bucurie ziua de 14 și 15 Adar" (Esther 9, 6—21).

„Și regele acordase lui Mordhai mare strălucire și avere iar peste întreaga țară se ridicase considerabil impozitul". (Esther 10, 1—2).

Nu mult după aceste întâmplări imperiul persan se prăbușește, căzând fiind de Alexandru cel Mare.

In amintirea acestor crime săvârșite — omorîrea a 75.000 de Perși — jidovimea întreagă de Pe- — jidovimea întreagă și serbează în fiecare an în ziua lui Adar „Purim"-ul, sărbătoare sadică, după cum și toată religia jidovilor este sadică și imorală.

Artur Vlad.

Legile evoluției

Există o lege a răului și a binelui în lupta de spiritualitatea omului. Dacă sufletul amăgește, răul ajunge la maximum. De aci începe reacțiunea spre bine.

Răul evoluează până la suferința insuportabilă, atunci se produce reacțiunea spre binele părtășeria răului și apropierea de bine.

În sensul istoric ideea de unire, de bine, s'a putut vesti și a se pune în practică, decât în urma lungei, perioade fanariotice de 100 ani, ce a dat reacțiunea lui Tudor Vladimirescu, deia 1821; apoi Regulamentul organic dela 1828 care constituie evoluția dela 1848, care, în fine, hotărăște evenimentul Unirii dela 1859 și apoi stăpânirea idealului—Domnitor-familie domnitoare străină, la 1866, independența la 1877 și Regatul la 1881! Mai departe, România Mare la 1918. Idealul de până acum era un ideal mai mult material, înfăptuiri concrete.

Idealul ce se pune azi este un ideal pur spiritual, este un ideal pur creștin—pentru atingerea căruia trebue aceeași evoluție ineteață și gradată.

Idealul de unificare sufletească, de consolidare, și-a luat sarcina de a realiza partidele politice, cari n'au reușit până în prezent din cauza prosperității materiale.

Cercetând cu atențiune evoluția partidelor în Țară la noi dela 1848 încoace vom găsi următoarea stare de lucruri: Partida naționalistă a tinerilor reformatori dela 1848 și 1859. Idealul unirii fiind îndeplinit, omul politic **schimbă tactica de lupte** a sacrificiului **pentru bine**—de aci începe perioada libertăților, adică, libertate pentru toți, pentru o viață fără restricții, fără sacrificii pentru Neam, în sensul conservării lui intim. Se fac toate reformele cu scopul de a înlesni pe toți (străinii), cari se socoteau opresați până acuma. La ajungerea acestui scop contribue multi finanța internațională și masoneria, această ciupercă parazită, ce caută să trăiască pe aureola oricărui ideal. Partidul conservator, având ca principiu conservarea marei proprietăți, pe care liberalismul vrea s'o împartă. Chestiunea fiind pusă cu prilejul marelui războiu, în partidul averescan, plin de cupercile parazitare ale străinismului, cari aveau ca imprioritate tăierea. Piscă-sol dela individual creștin, Naționalismul, din etapă în etapă, trebuia să ajungem dela bine spre rău; dela Naționalism la străinism.

Dar ce este străinismul? Este o mișcare foarte periculoasă Neamului; ea îmbrăcat în pielea țăranului; străinismul este lupta contra a tot ce s'a realizat în cei 40 ani, pentru binele Neamului.

Țărănismul este o reacțiune foarte puternică, întreținută de finanța internațională cu bani, pentru propășirea străinismului în Țara noastră.

Acesta este de fapt o mișcare îndreptată contra împroprietăririi țăranilor. Intrucât toate mișcările se bazează pe țărănime, pe maioritate, orașele fiind scoase din luptă, fiind înstrămate, și această țărănime fiind satisfăcută, țărănismului îiutură steagul roșu al comunismului, adică răsturnarea puterii actuale, și acaparrarea ei de către țărăniștii.

De fapt—principiul țărănist constă în dominația industrialismului străin asupra populației agrare. Pentru ca această populație agrară să nu se trezească, s'a căutat a fi cât mai de atare finanța străină—industrială, într'o mișcare pe nume, numită popor—țărănism!

Țărănismul—în conclozii, este mișcarea declarată țărănilor, burghezia fiind înlăturată pe cale administrativă.

Prin urmare, răul a ajuns la apogeu. A început reacțiunea — perioada Naționalismului constructiv, sincer, altruistic, creștin.

Mișcarea de regenerare, trimitată este un simbol al mântuirii creștine—Cuza—Goga, Vaida, pregătește ideea de reacțiune contra Răului social.

Până acum, vioe mișcarea legionară, care constată toate condițiile de sacrificiu, munca, capabilitate, abnegație, pentru a realiza strigătele instinctului național.

Vremea nu e departe —3-4 ani, cel mult și vom vedea viața simplină—scurtele luminos al dreptății, ognoirea hidrei masonice.

Nu se poate bine fără suferințe, fără purificare, fără experiența răului distrugător.

Copilul, până nu se frige, nu știe ce e focul. Până ce poporul nu trece prin lumina focului, el nu poate să atingă prin vreo reacțiunea, întrucât firea omenească este predispusă la nepăsare, la destrăbălare, la egoism; adică viața omului fiind cuprinsă de păcate, ea fuge de efort, de sacrificiu, căutând traiul ușor, de grin, belșugul în loc de sărăcie etc. or, această înfățișare a vieții omenești nu este normală și sănătoasă.

După cum e de firesc să fie o luptă permanentă între rău și bine, predominând când unul, când altul, tot așa e de firesc, ca prin lupta produsă de reacțiunea să înfrâne răul, întronându-se binele. După cum îndeplinirea unui ideal, te predispune la moleșeală, lipsă de grijă — și istoria națională ne-o confirmă — tot așa—ivirea unui alt ideal e necesitate organică, predispune pe om, iarăși la luptă spre atingerea lui.

Și aci toate motivele psihologice și logice să ne arădeau în reușita deplină și definitivă a venirii la putere a partidului—Totul pentru Țară—: de-altfel întreg global, din cauza prosperității și a materialrizat în principii de viață; ceeace nu-i conform cu menirea omului, destinat a trăi în chip spiritual. Un suflu nou de viață străbate pământul, dela un capăt la altul, este viața naționalistă, a altruismului creștin.

Inarmarea gigantică de astăzi a popoarelor, pregătesc o luptă tot pe atât de mare: lupta materialismului contra spiritualismului: lupta răului contra binelui. Cine va învinge? Fără îndoială, tot binele, dar fără mari sacrificii, nu.

Astăzi trăim acum vremuri de prefacere mare—dela culmea răului spre culmea binelui.

Vom ajunge a întrona binele și a-ni-l însuși, însă până acolo—materialismul, ateu și barbar, nu se va lăsa învins cu una cu două. Lupta se va da pe calea spiritului și desigur, isbânda e sigură, și, statornică.

Deci înapoi spre creștinism, spre Nationalism!

Clement Strajan.

Este revoluția rusă o poporului rus?

IV

Inaup. Nietzsche, care combătea creștinismul cu o neobișnuită ură, acest cinic atribuia religiei culpabilitate și decadențului din Occident, ca adaptare la realitățile lumii mare de cât creștinismul, totuși pe planul ideilor, Stavro-Omulul — este cunoscut că rasa slavă este așezată la antipodul unei civilizații, ba chiar era o rasă inferioară, care nu a putut să aplice spre utilitarism, superficială, ci tot ce e mare și original, pronind pe toate popoarăle, tocmai din cauza inferiorității sale. Această afirmație este dovedită de însuși Dostoievski, o vom aminti mai târziu, ca fiind cel mai mult că „Creștinismul” — cu toată aversiunea lui Nietzsche, nu putuse fecunda o mentalitate, care să distrugă până acum ființa spre sinteza creștinească. Individual se înstrăpșea în adorațiunea altor Iisus, se individualiza a „priori”, dar neînțelegerea chiar până la eroism, cu care acesta transfigurase se adâncea pe mult, se contopea în totalitatea lui. Chiar „profeții” lipsiți sunt exemplare cari confirmă că numai cultul individualismului a trecut nătănitele transcendente ale omului. Insuș, cel mai mare profet al veacurilor, nu putea să atingă prin vreo morală sihastră acest individualism, acest dumnezeu egocentric al omului. „Iubește-ți aproapele tău”, nu însemna o sinucidere a omului, sau o găsuire în măștile omului străin, nici o asfixie cu mirosuri toxice de descompunerii fonți individuale. Era o morală cu totul opusă pe ce pe un plan mai sus, pe propria de Divinitate, dar atât.

— Voi striga până la ceața din urmă sufletule, în toate ființele ca în toate ființele, că „uciderea individualității” este un asasinat! Incercat contra creațiunei și că gătirea omului și aruncarea lui cu un hoit putrezit în hazna de pestilențială a colectivismului, germinat, a fecundat și a țâșnit la suprafață numai din pizma unui popor inferior nu mai din „Testamentul răzbunării lui Moise”, numai din utilitarismul superficialismul și inferioritatea rasei ebraice. In nici un chip „Creștinismul”, care dispreț față de realitățile vieței, fiu-turând suferința omului ca un balsam idea unei vieți paradisiatice dincolo de mormânt, nu se putea pune în cea mai incoherentă aberație de cult al utilitarismului până la înnăbușirea oricărui idealism spiritual. Cultul fanatic al materiei, care dărâma în hohot de râs diabolic, toată catedrala mărească a spiritualismului, erupea numai din sceace Nietzsche numia — utilitarismul, superficialismul și refractarismul unei rase inferioare. Era opera iudaismului, a „poporului „ales”—pentru a dărâma catapetezarea creștinismului, „ales” pentru a clădi o lume interlopă, rapace, demonică a neterenicei. Pentru atingerea acestui scop monstruos, diabolismului iudaic îva trebuit neapărat această crimă contra spiritului și individualismului uman, pentru a păși

III

Când toată lumea politicianilor se găsesc în mocirla imoralității, când se săvârșesc atâtea fărădelegi, noi cei ce am pornit pe acest drum la umbra crucilor și bisericii, putem fi mândri.

In toată Țara după orice lupta — Sfetc cel Mare ridica biserici—ce sunt și azi încă presărate pe'ntinsul Moldovei—dar zari azi se dărâmă și legionarii le clitoresc din nou. Legionarii sunt demnii urmași ai acelui mare ziditor de altare.

Țara poate fi mândră de tinerețul acesta al ei—iar cam. Strâchinariu, al cărui testament fi executăm poate fi liniștit în mormântu-i umed de la Ilișești. Arcași lui Ștefan nu-l pot uita pe președintele lor drag.

Crezul tău legionar, cu care ai murit, s'a întărit și curând va stăpâni suflarea românească.

Vouă, camarazii din com. Bosanci, cinste, admirație și recunoștință pentru gestul făcut! Cu încredere în viitorul Neamului, pășiți pe aceiaș cale înainte spre România legionară.

Octaviaa Cerchez.

Banii nu au miros

— In Bacău funcționează un tripeu ordinar și unde unii clași de bolnavi sub firma... Colonitor școlares

Pentru ziua de 23 Februarie a. c. s'au lansat în manifestul Bacăului numerosii învățători și învățătoare pentru a se pune în inaugurarea de lux pentru „Cercul Colonitor școlare”. Cât privește ordinar sub firm „Cercul Colonitor școlare”.

Fală de invitația oficială a „Cercului Colonitor școlare”, mulți de bună credință, alții dornici de plăcere unui coplos banchet cu ocazia inaugurării, s'au înscris în număr foarte mare, peste 300 persoane au costat peste 8000 lei, au luat parte la inaugurarea unui... tripou ordinar, local exclusiv de local brașilenel, cu... cafeaua și ruletei.

Banchetul oferit, aghiuli de escalopă tripoului Solomon Moritz a generalul său Benjamin, a fost o sadă de 3.000 lei pentru care nuștiri să lase în casa cumpărului jidan dar „extrem de mărinari”, în aceeași seară cântă nebo pentru cinci, fiu-muzica aumă de 1.500.000 lei!

De sigur că potențiații zilei au încasat Bindicuma grase cu o asociație de jidani gnapani să obțină autorizație de funcționare pentru un local de cârciumă, în plin centrul orașului și fără să se țină seama de... „Cercul Colonitor Școlare”.

Un avocat guvernamental, consilier comunal și șprig apropiat jaridic și exire, a asociat pe domnul Ministru, nu odată a fost mare prin respectul, ba chiar adorațiunea ce o acordă dreptului de proprietate individuală tuturor proporelor sub pune de zi. Dar desființarea dreptului, răbușirea lui în prăpastia unei sărăcii generale nedemuerii, cu consecințele atâtor desfigurări ale personalității spirituale ale individului este numai complot satanic al acelei mentalități diformate, mereu în război cu Dumnezeu, al iudaismului. O proprietate colectivă, nedefinită, fără contur, neînțeleasă! La dreptul vorbind, să târâște turma de mișeinte de oameni rupți, lihniți de foame și istoviți de o muncă neroadă, cărie nște „kolhoz”-uri, pentru a i se svârli ca la câini o fărâmă de pâine neagră și înguțoată, și pe care s'o înfulece stropită cu sânge lacrimilor, în timp ce în umbră, în întunecări și în văzul înfometaților, toți șoarecii iudaismului, dar absolut toți, să se ghiftuiască și să crape de belșug, tată colorarul asasinatului dreptului de proprietate individuală”.

Evreii și-au dat sama că prin desființarea acestui drept și înlocuirea lui cu „proprietatea colectivă sadeo-comunistă”, îi se oferea cel mai mare posibilități de exploatare și jăcmânire a oamenilor. Nefiind un proprietar, rămânea pe poziție tare numai iefuitorul, cu concursul, firește pacate, al „Crestinismului democrat”, despre care, de ne va fi posibil, îl vom demasca cât de curând. Pentru a încheia acest capitol, voi face o profeție. Cu toată insuficiența vremurilor și agramatica cu care-i dotează de azi, cu tot diabolismul iudaismului, Rusia se va trezi, începând cu primul capitol burghez: „înființarea proprietății individuale”. Deja suntem pe planul unei declarări isbâvitoare pentru creștinismul Rusiei.

Vom urma.

Leon Bossie

Lui

Cu munți de răutăți și mărșevii,
Te-ai hotărît să lupți în Țara ta.
Lipsindu-le de orice bucurii,
Veghezi cuprins nostrul ca o stea.

II

Ca fulgerul în noapte străluceștî,
„Arhanghel de lumină” peste iad.
Azi tremură dușmanii de privirea ta,
Iar mâine-i vei vedea în genunchi cum cad.

III

Sub mâna ta măiastre înflorește
Ulitatele vestigii strămoșești.
Și dealur'le și văile bucește
De cântece din piepturi vițezești.

IV

Dar numele tău ce ne este scump,
Dușmanii nu ne lasă să-l cântăm.
Din trupul nostru—oricâtă carne rump.
In inimă noi totuși te păstrăm.

C-tin Cervinschi.

Se pocăesc Evreii

Nu vă mirați. Evreii (nu toți, unii) se botează, ar fi în acest lucru o bucurie creștină, dacă n'ar interveni ațițe se gă-sește un cuvânt de cuzare împotriva mișcărilor de dreapta că înfrâie ura și că îi împiedică să dezlănțuească împărăția cerului. Ce le sparține lor—și numai lor—este numai ai lor. Vezi vedea că așa este. Că mișcările de dreapta sunt pe calea cea adevărată, pe calea ortodoxiei creștine și, dovedesc faptele în desjuns.

Ceiu ce este revoltător, este că ei argumentează cu cuvinte de ale Mântuitorului, pe cari nu le cred și nu le înțeleg și pe care le falsifică după cum pentru a deruta mulțimea, care nu le cunoaște faptele.

Pâi nu știm noi, că 99% din ei au îmbrățișat comunismul, doctrina ură de clasă. Și știm cum îșa mâna pe cuvintele lui Hristos, pentru a-și ascunde intențiile de a produce dizensiune și răsbel, creștinilor ortodocși și de a împrejmui pe toți cei ce îi stau în bine semna, propagandiștii sectari, că „bătând pământul se vor risipi oile”. Este deci numai o simplă înșelăciune Evreii își fac în sfârșit acest Nu! Trecerea lor în creștinism urmează un p'an stabilit și cu asiduitate urmărit în splinem și conscriptele lui. Nu să înșelăm creștini! Evreii se botează nu din pasiunea desinteresată a adevărului, ci din interes material, cu tendințe satanice. Pe cum noi, Românii, suntem cinstiți de destin să ducem mai departe spre desăvârșire înțelepciunile noștri, toți așa și Evreii sunt hărăziți să-și poarte neîntrerupt pământul lor. Acestui creștini cuvântul Mântuitorului.

Nu dați cele Sfinte câinilor, nici cu fepădați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ce n'ar cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă rupă pe voi”. — Mat. VII, 6.

Costache I. Pau

A APARUT

EDITIA II-a

A CELEBRULUI ROMAN

„FORTUL 13“

Datorit măestrei pene a camaradului Prof. universitar

Dragoș Protopopescu

Primul „discurs” legionar din Suceava

— Inaălțarea unei Cruci lui Strâchinariu. —

La Bosanci, cuibul *„Ștefan cel Mare”*, al cărui șef e leg. *Costan Dragoiu*, și din inițiativa camb. *Costin Nichifor*, a ridicat Duminică 8 Martie o cruce în amintirea lui *Dr-tru Strâchinariu*. A fost o înălțătoare și demnă manifestare a legionarilor lui Codreanu, într'o perfectă conduită.

Doi preoți au sfințit *Crucea*, iar când serviciul divin se terminase, s'a cântat *„Imnul Legionarilor căzuți”*. In acele clipe, cu lacrimi în ochi, parcă-l vedeam pe cam. nostru Strâchinariu la umbra Crucii spunând: *„eu mă duc! Duceți voi mai, departe lupta”*, iar cei ce aveau urme de desnădejde în sufletul lor, auziau din adâncuri necunoscute mărturisirea *„vreau să fiu cât mai mult legionar”*. Acesta a fost testamentul lăsat de luptătorul Strâchinariu, fiul de țărani din Ilișești-Bucovinei.

Ordinea desăvârșită, ținuta demnă a legionarilor, au pus pe gânduri pe mulți. Fără multă vorbă s'au văzut cu crucea înălțată în mijlocul satului. Cântecele au răsunat din plin

Nu de bâta în mâna prostului!
Jos masonii și jidanii!

Instrucțiuni cu privire la organizarea part. „Totul pentru Țară"

— Câte feluri de cuiburi sunt în Legiune. — Cele 3 legăminte ale unui legionar. — Aristocrația virtuții —

Câte feluri de cuiburi sunt în Legiunea „Totul pentru Țară"

1) Cuiburi numite „Frăţii de Cruce". Aici intră numai tinerii dela 14 la 20 de ani, din diferite școli. F. de C. sunt numai în orașe.

Rolul acestor cuiburi este de a face educația tinerimii române și anume:

a) *Educație creștină*: El trebue să recunoască, să iubească pe Dumnezeu și să se poarte după învățăturile creștine.

Este foarte multă literatură imorală, care ucide sufletul copilului. El trebue să fie ferit de a sorbi această otravă.

b) *Educația națională*: Tânărul român trebue să-și iubească Patria, Pământul și Regele. Fără Patrie este ca un pui fără cuib.

El trebue ferit de literatura comunistă care se ridică în contra lui Dumnezeu, în contra Patriei, în contra Regelui, în contra Familiei, în contra Proprietății și în contra Armatei.

c) *Educația socială*: In sufletul tineretului nostru trebuesc cultivate și întreținute sentimentele creștine de dreptate și echitate socială și setea de muncă creatoare.

d) *Educația fizică*: Copilul trebue să fie voinic și sănătos la trup, pentrucă el va fi ostașul de mâine care va apăra acest pământ. (Legiunea sportivă).

e) *Educația sanitară*: El trebue păzit de nenumăratele boli, în special de cele venerice, cari secătuiesc toată viața tineretului. Cu un cuvânt, trebuie să ne îngrijim de Românul zilei de mâine, care va purta pe umerii săi marea răspundere a existenței Patriei.

2) *Cuiburile de fete* (*Doamne*) denumite și „Cetățui", când ele sunt formate din eleve dela școlile superioare. Tot cu acelaș scop de educație. Ele mâine vor fi mame. Și copilul va fi după cum îl va crește mama lui. Ele ajută Legiunea cu munca lor și cu propagarea ideilor legionare.

Cele 3 legăminte ale unui legionar

Legionarul nu face jurământ. El face 3 legăminte:

Primul legământ în fața șefului de cuib și a camarazilor. Este o manifestare a dorinții de a deveni legionar.

Al doilea legământ se face după 2—3 ani de luptă, în fața șefului politic județean și a întregei conduceri, în grup de cel puțin 50, cu solemnitatea deosebită.

Al treilea legământ, se face în fața Șefului Legiunii, după 4 5 ani de luptă. Vechiul legământ al săcușorului cu țărână, publicat în corpul broșurei.

Intâiul legământ:

In mijlocul cuibului, cu brațul drept întins și ținând strâns în mână pânza micului Drapel,

Camarazi,

1) In fața șefului de cuib și a voastră, cu mâna pe acest drapel, declar că doresc să devin legionar.

2) Cunosc cele 3 examene pe care trebue să le dau: al suferinții, al primejdiei și al credinței.

3) Voi fi alături de voi și în ceasuri bune și în ceasurile grele. Puteți conta deci pe inima și pe brațul meu.

4) Voi fi disciplinat de buna mea voie, convins că disciplina este legea fundamentală a oricărei organizări.

5) Mă voi feri de a vorbi pe la spate pe camarazii mei, sau de a critica ordinele și dispozițiile primite, acestea ducând la neînțelegere, viață grea, dezbinare.

6) Din primul moment țin să declar: Nu voiesc nimic pentru mine, nu urmăresc și nu voiu urmări să fac afaceri pe spinarea mișcării, sau să-mi creez situații. Stau la postul ce mi se va încredința, atâta vreme cât șeful meu va crede că pot fi de folos.

7) Nu voiu face nici un fapt care să mă dezonoreze pe mine sau mișcarea.

8) Voi fi totdeauna corect și mă voiu purta cu multă bunăvoință față de toți.

9) Voi fi însă mândru în vremuri aspre, în fața vrăjmașului.

10) Dacă voi greși, voiu primi pedeapsa cu seninătate. Știu că legionarul când greșește, plătește; răspunde, nu fuge de răspundere.

Acesta este legământul meu în fața voastră și în fața acestui mic Drapel al cuibului nostru.

Al doilea legământ:

Se face în fața șefului politic județean, cu deosebită solemnitate.

Camarazi,

Am străbătut un drum lung în viața legionară. Cunosc deci toate îndatoririle, toate greutățile.

Deacum mă simt în stare să devin legionar.

Mă leg, în fața șefului nostru și a voastră, de a lupta pentru triumful României legionare, în care cred ca în lumina ochilor. Dumnezeu să ne dea binecuvântarea Lui.

Se repetă de toți cu glas tare, după șeful județean.

Al treilea legământ.

Rămâne vechiul legământ cu săcușorul în fața Șefului Legiunii.

Aristocrația virtuții

— Niciodată să nu faci o faptă de care ți-ar fi rușine a doua zi, iar când ai făcut ceva asumă-ți răspunderea întreagă.

— Când ți se pune în față un obstacol tu să-l sari, să nu te lași. Să nu te lași învins. Nu te descuraja. Incearcă a 2-a oară, a 3-a oară, mereu. Nu există „nu pot". Legionarul *poate*.

— Dacă pentru politician politica înseamnă o afacere, pentru legionar politica înseamnă o religie.

— Nu spune nu voiesc să servesc Legiunea din cauză că cutare șef nu-mi place, nu este bun. In Legiune nimeni nu-i șef pe viață. Azi e unul, mâine e altul, poimâne vei fi tu, dacă prin munca și credința ta neclintită și prin capacitatea ta vei merita să fii, iar într'o bună zi se va putea găsi cel mai bun.

— Nu uita că ceia ce poate să ne piardă pe noi legionarii este neînțelegerea și dezbinarea din fiecare cuib, sau dintre diferitele cuiburi.

— Nu uita că în clipa în care un legionar îmbracă haina de șef legionar toți ceilalți trebue să-l asculte.

Sunt în diferitele sate elemente cari au făcut mult pentru Legiune prin munca, sacrificiul și abnegația lor, suflete de elită, cari au eșit cu mult în evidență în lupta legionară dând dovadă de abnegație, curaj, devotament, disciplină și de neclintită credință. Aceștia pot eși din organizațiile sătești, urmând a fi denumiți *Consilierii Șefului Legiunii*. In acest scop în ziua biruinții legionare ei vor fi mutați în în Capitala Țării, cu familiile lor cu tot.

Din această mare luptă legionară va eși o nouă aristocrație românească. In crearea ei nu se va pune bază nici pe bani, nici pe avere, nici pe haine, ci pe *calitățile sufletești, pe virtute, va fi o aristocrație a virtuții*.

Aristocrația eșită din afaceri din fraudă, sau din vânzarea de Țară, va cădea. Dacă aurul se lămurește în foc, în focul luptelor legionare se va lămuri adevărata elită morală a Națiunii românești

— Dacă ești om cu păcate și te cheamă sufletul spre îndreptare, botează-te acum îndreaptă-te. Ai însă bună cuviința și păstrează-te pe linia ți-a.

— Mișcarea noastră va învinge. Nu te gândi cumva că sub regimul legionar vei putea trăi din afaceri, milă, intervenții.

(*Urmare în nr. viitor*)

Cine'a'nființat cenzura
Astupa-i-ar Dracu gura.

Ziua cea Mare

„Națiunea română conștientă de dreptatea ei, va începe viața cea nouă prin „opera de pedepsire legală". „Fără acest „ceas al pedepsirii" nu este posibilă nici o refacere în această Țară".
C. Z. C.

După cum nu se poate concepe România de mâine, fără „Omul nou", fără acel „Român de mâine" care să aibă conștiința că s'a născut spre a muri pentru Nația lui, tot așa nu se poate imagina refacerea Statului, fără acel ceas, ceas al marilor socoteli, fără „ziua cea mare" de plată și răsplată, când fiecăruia i se va plăti după cum va arăta cumpăna dreptății, care nu minte și după bilanțul faptelor lui.

Când „ceasul" acesta va sosi toți, dar absolut „toți" vor fi răsplătiți cinstit, negustorește, urea cu ură, dragostea cu dragoste.

Fiecare va fi pus pe scara valorilor sau pe cea a pedepselor, după aptitudinile și după meritele lui sau după gravitatea fărdelegilor făcute oricând, pentru că este, „cineva" în Țara asta care cresteaza totul pe răboj.

Pe hoții care au risipit sau au furat banul Țării sărace și pe trădătorii de Neam cari ne-au înstrăinat sufletul românesc, îi vom pune fără șovăială la stâlp, iar pe ceilalți nemernici și tâlhari care ne-au guvernat timp de atâția ani, aducând Țara la sapă de lemn, îi vom trimite la ocnă să taie sare, cu atât mai repede, cu cât au ocupat situații mai înnalte.

Ori cum vom fi priviți de acum înainte și de „oricine", noi niciodată nu vom uita ce-am suferit și când în sfârșit va suna „ceasul cel mare", de totală reînviere și biruință nu vom ține seama de nimic și vom curăți cu străşnicie terenul de toate găunoasele mărimi de astăzi, de toți bivolii cu cap sterp, de toți calicii morali măcinători de vorbe umflate, care se pleapădesc după binele comun, oricare ar fi rangul, trecutul și pretențiile lor.

Numai după această zi a dreptății se vor putea aplica temeinic punctele programatice propriu zise, făcându-se dreptate pentru „desculții Neamului românesc". Ziua aceasta mare o întrevedem de pe acum la orizont, și victoria finală ne este asigurată, fiindcă simțim veșnic printre noi sufletele morților noștri dela cari primim botezul biruinței și avem „Comandant de suflete" pe „Omul vremurilor noui," mândria, exemplul și nădejdea unui Neam, care ca un adevăr Christ național a trecut de atâtea ori prin întunericul și grozăvia temnițelor și prin loviturile asupritorilor, însă flacăra sfântă a Românismului curat a purtat-o și o poartă în toată mărețiа ei, în această Țară binecuvântată de Dumnezeu, profanată de mișei și răstignită între tâlhari.

Vom învinge, fiindcă avem omul dintr'o bucată de cer, omul cu voința de granit care terciuește sub călcâiul disprețului, toată bicisnicia, toată lașitatea, care înăbușe sufletele ca buruiana, florile.

De ziua cea mare tremură tâlharii și de aceia dușmanii Românului de mâine, dușmanii crucii, dușmanii lui Christos și ai Neamului românesc, dușmanii noștri de totdeauna, cari ziua se intitulează pompos naționaliști, iar noaptea-s francmasoni calificați, s'au coalizat să ne distrugă.

Un lucru vrem să știe toți și prieteni și dușmani: soarele răsare neținând seamă nici de protestele bufniței, nici de bâzâitul bărzăunului.

vor merge pururi pe cărări de lumină și biruință sub ocrotirea sabiei de foc a Arhanghelului Mihail, pe când dușmanii noștri vor rămânea aceiași fii ai întunericului și ai satanei.

Cât despre cei ce ne bârfesc și ne calomniază, știți povestea broțăcelului care orăcăește la soare!...

Gh. V. Arsintescu.
Baia.

Democrația și Naționalismul constructiv

Desigur dacă aceste două forme de guvernământ se vor pune la plebiscit, fără propagandă cu bâte sau basmac, atunci Nația română va alege pe cea de a doua. Democrația, așa cum ne-o arată Ion Mihalache.—D-r Lupu, prin guvernarea care am avut-o și prin modul de propagandă în alegeri, întrebuințând toate mijloacele triviale numai pentru a corupe alegătorii, grăbesc sfârșitul democrației.

Se vede în toată Europa, că încetul cu încetul toate țările încep a se debarasa de o formă de guvernământ ca cea a democrației, care nu mai poate fi în ritmul vremii actuale. Dar aceasta ne-ar interesa mai puțin pe noi; să revenim la starea actuală a României.

Lăsând la o parte comunismul dela noi căci *un Costantinescu-Iași* o *Ana Pauker*, etc., deși periculoși, nu reprezintă nici o forță, căci ideile acestea sunt importate din Rusia și la noi nu prind, astăzi în România se dă lupta între două forțe: *democrația falimentară* și *Naționalismul constructiv*. Am zis democrație falimentară, căci se rezumă la vorbe goale și demagogie ademenitoare asta la începutul alegerilor' iar în timpul guvernării daune și jafuri în averea Statului, *Skoda* național - țărănistă și *Grosz-Cagero* național liberală, ambele partide democratice și de care toți Românii sunt sătuiați.

Și am zis *Naționalism constructiv* făcând abstracție de Naționalism de ultima oră, că în loc de vorbe goale sau demagogie, tineretul care reprezintă Naționalismul constructiv muncește pentru binele obștesc, construind biserici, școli, diguri etc. Prin democrație toate lichelele politicianiste se îmbogățesc, și nu ajută cu nimic la ridicarea morală a cetățenilor, pe când Naționalismul constructiv, prin munca lui prin jertfă și sacrificiu iar cetățenilor le ridică moralul și-i pregătesc ca cetățeni model pentru România de mâine. Jalea țăranilor este mare, numai democrația hoață și mincinoasă, care i-a guvernat de după războiu i-a adus la sapă de lemn. Dar mai au o singură speranță, în *tineretul verde, constructiv* și această speranță, formulată ca ultima nădejde de salvare, se va realiza.

Nu-i mai poate ademeni nici basmacul lui Ion Mihalache, nici vorbele goale a lui Grigore Iunian, deasemeni nici promisiunile naționaliștilor treziți peste noapte, toți așteaptă să fie guvernați de *tineretul legionar* al partidului „*Totul pentru Țară*"! In el și-a pus toată nădejdea, dela el așteaptă mântuirea!

Mircea Grossu
Bârlad

S'a 'nălțat un steag

I

S'a 'nălțat un steag din flăcări,
Din durere s'a 'nălțat,
Cu un crez, ce peste veacuri,
Va fi binecuvântat!

II

Un voinic cu fața arsă
Și privire de oțel,
Poartă cu tărie steagul,
In vânjoase mâini de fier!

III

Cu credință îl urmează
Oaste 'ntreagă de flăcăi,
Și Arhanghelul veghează
Peste steag și peste ei.

IV

De prigoane, nu au teamă,
Le înfruntă cu tărie;
Ba sunt gata toți să moară,
Pentru Neam și pentru glie!

V

O armată—așa formată,
Și 'ncrezută 'n șeful ei,
Trebuie să 'nvingă odată
De-ar lupta chiar și cu smei

Căpitan și Legiune,
Două nume scumpe—acum,
Cin' le va trăda vre-o dată,
Să se facă praf și scrum!

St. Petcu—Sibiu

SPRE UN SUFLET NOU

Omul de muncă

Cine a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii;
Mânca-i-ar casa pustia
Și neamul nemernicia

Oamenii noștri politici, și alții, elaborează sisteme din cele mai fantastice, asigurând, pe cei dela cari speră o nouă încredere, întoarcerea raiului pe pământ.

Se critică mereu situația actuală și peste tot se aud promisiuni înșelătoare. Poporul se mai lasă odată îmbătat de vorbe, crezând că poate de data aceasta totuși, se vor ține de cuvânt.

Și zi de zi Țara alunecă pe drumul, cu atâta îndemânare pregătit de Iuda, spre prăpastie. Finanța internațională jidovească are grijă de ambițiile și poftele celor ce se pun în serviciul ei, inconștienți, sau cu deplină conștiință a crimei ce o săvârșesc împotriva acestui Neam, de veacuri suferind. Forța aceasta teribilă, jidovească, are interesul a imprima în sufletul Neamului românesc o notă de superficialitate, în toate acțiunile lui.

Așa se explică spiritul de critică eftină a oricărei acțiuni serioase. Românul nu poate fi solemn, nu poate înțelege gravitatea unei situații.

Toate sforțările dușmanilor noștri au fost îndreptate în direcția spiritului de muncă, specifică strămoșilor noștri: Dacii, oameni austeri și muncitori, iar Romanii, spirit ascuțit, inteligent și întreprinzător. Aceste calități reunite în poporul român, l-au făcut să reziste, timp de două mii de ani, vitregiilor vremii. Toate acțiunile directe de asuprire și distrugere n'au reușit. Pentru ca pe nesimțite să se strecoare între noi microbi periculoși, reușind, în mai puțin de jumătate de secol, să transforme România într'un autentic Fanar. Spirit speculativ, parazitar, împânzesc toate domeniile de activitate ale Statului și reușesc să pună stăpânire pe principalele izvoare de bogății și venituri ale acestuia.

Astfel, orice acțiune mai însemnată este dependentă de capitalul jidovesc, și dacă te împotrivești intereselor lor, te va aștepta o soartă din cele mai răsbunătoare.

In contact cu aceste elemente, Românul a prins, pe nesimțite, vicii, din cari îi pregăteau dușmanii.

După răsboiu găsim o situație morală decăzută.

Jidanii, pe punctul de a jubila apropiata lor victorie, „după Rusia, iată că se apropie și domnia noastră în România, punct principal pentru acțiune spre Europa centrală și Balcani", își ziceau ei.

In anul 1922 însă, se accentuiază mișcările studențești, violente în faza lor incipientă, pentru a se cristaliza în scurt timp în jurul *omului providențial*, în mișcare legionară. Anul 1933 dovedește cât de temută pentru dușmanii Neamului românesc ajunsese această mișcare.

Punând problema omului nou, înaintea tuturor sistemelor de economie și administrație, și reușind în bună parte să-l creeze, Legiunea a dat de gândit jidanilor.

In toate colțurile Țării răsar, an de an mai numeroase, tabere și șantiere.

Atât de ocolită și atât de înjositoare pentru unii, considerată ca o povară, căreia trebuie, pe cât posibil, să i te eschivezi, sau ca mijloc de robire a celor slabi de către cei tari, munca e ridicată, în concepția legionară, la mare credință, însuși sensul trăirii noastre pe pământ.

„Tu lăptuește, lasă-i pe alții să vorbească", ne spune Căpitanul.

Astfel în loc de discursuri și adunări de sute de la Chișinău sau aiurea, camarazii fac prin munca lor, pornită din inspirație moral-religioasă, să răsară în diferite planuri de țară: biserici, drumuri, troițe.

Trezind în sufletul tineretului energii superioare, vom izbuti să-l smulgem din marhia instinctelor.

Una din aceste energii este munca, mai ales munca în comun, pentru un scop colectiv, străin de persoana ta. Lipsa de ocupație te face să cauți distracții, cari mereu cer altele și din zi în zi voința slăbește, apare un fel de indiferență față de ocupațiile serioase, își fac loc patimile în suflet, pentru ca în scurt timp să ajungi o ruină morală.

Munca, din contră, e o forță ordonătoare a vieții psihice, creatoare o noui idealuri și îți dă acea bucurie, prin faptul că ai făcut ceva bun, pe care n'o vei găsi în nopți pierdute la joc de cărți, ruletă, sau beții.

Comparați țăranul modest, muncitor, ordonat, cu palidul Don Juan de localuri.

Pentru România de mâine, când valorile se vor selecta prin *caracter* și *muncă*, când vor dispare demagogii, bătăușii, sinecuriștii, pe scurt aparatul actual de Stat, trebue să întrezărim timpuri din cele mai strălucite.

Imaginați-vă parazitismul eliminat din viața socială. Toată lumea producătoare. O justă repartiție a muncii și a bunurilor. O echitabilă selecție a valorilor, o energică și severă conducere.

Pentru aceasta însă, camarazii, și voi cari credeți într'un viitor mai fericit al acestei Țări, fiți altfel de cum sunt cei cari cred numai în binele lor.

Munciți mult. Munciți cu drag. Munciți pentru Legiune, pentru voi, pentru frații voștri. Feriți-vă ca prin muncă să urmăriți numai câștigul material. E cea mai greșită educație, aceea ce se dă astăzi în școli, stimulând munca prin accentuarea unui egoism ce apare. Acțiunile mari din acestea de cari e nevoe în momentul actual, nu se pot face decât desinteresat. Iar egoismul nu poate fi niciodată mobilul unor idealuri superioare.

RADU DANEA.

✝ Simion Prundean

Fulgerătoare i-a fost moartea. Ziua de 26 Februarie, zi fatală, zi de dureros rămas bun, cu mâna întinsă spre înnaltul cerului, cu gândul la s'a despărțit de iubita lui soție și a plecat în pădure. Impreună cu alți camarazi și frații lui, doborau copaci pe o coastă priporie și retezeau cu ferestrăul, unde camaradul nostru, ca întotdeauna și-a ales locul cel mai primejdios.

Prima echipă care lucra mai spre vârf, în care era și un frate al său, din nebăgare de seamă, scapă un butuc, care, cu o furie satanică, se rostogolește printre brazi, gonind spre valea adâncă unde lucra a doua echipă, ca un trăsnet izbește în pieptul harnicului nostru camarad, și-i înghite viața.

Această profundă despărțire a stors multe lacrimi. Legionarii l-au însoțit până la mormânt. Grea i-a fost această încercare cam. Comandant-ai. *Sebastian Erhan*, care pierde un fanatic luptător.

Așa a fost *Simion Prundean*. Muncitor corect, din fire tăcut. Era omul faptei. Simplu la înfățișare, dar violent când era atacat. El, care respingea cu scârbă tot șarlatanismul și viața falșă și searbădă a Românismului de azi, era plin de o sfântă credință, cu un curaj de mare luptător pentru o viață nouă, o viață legionară.

Odihnește în pace camarade! Credința ta se'nfăptuește! vei fi mereu printre noi, tu care ne-ai învățat cum se cioplește lemnul pentru clădiri, cum se ține barda în mână, cum se lucrează cu securea, în tabără pe Rarău, anul 1934.

Sufletul tău tânăr, pășește'n rând cu cei ce au rămas.

Constantin Ursescu.

„Spre inimile cele necurate
Cari vin întru prea curata
Casă a lui Dumnezeu fără milă,
Intind sabia mea"
St. Arhanghel Mihail

Sălbatica agresiune a bandelor makabiste din Basarabia

— Jidanii din Chișinău aplică programul Kahalului —

— 2000 „pionieri" ai bolșevismului au atacat mișelește un grup de 30 studenți creștini. Între ocolirea — Societățile jidovești focare „antifasciste". —

Un eveniment de o gravitate excepțională s'a petrecut Duminică 15 Martie, în Capitala Basarabiei. *O bandă de peste 2000 jidani-makabiști au săvârșit o sălbatică agresiune contra unui grup de circa 30 studenți creștini din Chișinău.*

Știrile din București, atât cele de stânga, cât și cele de dreapta, reprezentate la Chișinău de jidani sau jidovizi, s'au străduit să falsifice acest caz ca „*o simplă încăierare din provincie*", evident denaturând complect adevărul. Iată

Restabilirea adevărului

Groaznica întâmplare dela Chișinău nu poate rămâne nerămânată. Cu *sinceră* durere și supărare falșul informațiilor oficiale, cari s'au făcut din nenorocul nu cre, vom arăta noi astăzi cari scrim cu conștiința împăcată că *spunem adevărul* cum s'a petrecut *mișelească* ofensivă a jidanilor contra creștinilor.

Pe câmpul sportiv „*Regele Ferdinand*" a avut loc un match de foot-ball între echipele „*Makabi*" și „*Sporting*" (ambele jidovești). La un moment dat *un student creștin*, care păzea plantația de pueți ce erau să fie distribuiți studenților legionari dela *Facultatea de Agronomie*, pentru a împrumuta câmpul — a observat că jidanii spectatorii distrug puieții. În mod civilizat a atras atenția jidanului *Fradis*, care răspunse cătușa puețiu, că na este frumos să-și bată joc de munca studenților creștini. Drept răspuns, *jidanul l-a lovit.* Tărtanul Fradis nu s'a mulțumit cu o lovitură, ci la

Ordinul de înarmare și agresiune

Agresiunea jidanilor nu trebuie privită cu un act incident. Nu! Makabii și-au încercat *forțele*, spre a vedea dacă sunt în stare să calce ordinul Kahalului, care glăsuește: „*Astăzi este de prisos să mai denunțăm terorismul în Românii unde ne-am făcut stare și ne putem apăra în mod liber, să punem mâna toate produsele tehnicei moderne (tunuri, mitraliere, tancuri, aeroplane, gaze*

Societățile jidovești focare comuniste

Am scris, nu numai odată, că cele peste 40 societăți jidovești din Basarabia constitue o mare primejdie pentru siguranța Statului: *40 societăți jidovești sunt egale cu 40 focare de conspirație comunistă*, care atrag atenția oamenilor fără urechi, adică guvernanților, dar—mare e puterea Kahalului—au știut să o țină mică o măsură: societățile acestea continuă a fi constituite în stat, fără ca autoritățile românizate și corupte să le vre'o măsură eroică de dizolvare.

Din aceste societăți se recrutează „*pionerii*" comuniști, așa zisi antifasciști, cari cu trecerea lacă și propagă ideile marxiste. De aici pornesc toate acțiunile de defăimare a Țării. Din fondurile acestor societăți adunate clandestin, se înfruptă oamenii noștri politici și apoi se transformă în unelte ticăloase ale acelora cari subminează *Națiu Românească*.

Ceia ce au săvârșit makabii la Chișinău, vor săvârși — în stil mai mare — toate societățile jidovești, înarmate și sub veghearea de puteri ascunse, așa zise prietene ale României, asupra întregei țări!

* * *

Cu speranța că tinerețul Conducător va ști să reacționeze, așa cum se cuvine, împotriva jidovilor subversivi și agresivi, trimitem, dela această tribună, tuturor camarazilor studenților cari au știut să se apere și să respingă EROIC mișelească agresiune a makabilor din Chișinău.

Corespondența Redacției

Dl Ștefan Pleșcă.—Dorința Dv. va fi satisfăcută în curând.

◆ *Dl. Gh. Cofă.—Vezi articolul „Ordinul de înarmare și agresiune".*

◆ *Dl. Pave Gh. Fănel.—Vi se trimite regulat. Certificați-vă poșta.*

◆ *Dl. C. O. Mădărescu.—Vi se trimite regulat câte 5 exemplare. Mulțumiri!*

◆ *Dl. Ion Petrescu.—Vi se trimite regulat. Certificați-vă poșta.*

◆ *Dl. C. D. Nădejde.—Vi se trimite regulat câte 5 exemplare. Mulțumiri!*

◆ *Mai multi colaboratori.—Cu regret vă comunicăm că spațiul nu ne permite să publicăm articolele Dvs. Ne vom folosi de ele cu prima ocazie ce ni se va ivi. Rugăm pe toți colaboratorii să binevoiască a fi concisi, scrise cât pe o singură pagină și nu mai mult de două.*

◆ *Mai multi camarazi.—Asupra deznodirii campanii, ce se duce d'a-a lungul timpului în sânul nostru—cu concursul unui număr mai mare decât oricând—vom da lămuriri când nu ne va putea împiedica concursul ce va sta atunci cine a fi. Până atunci, vă rugăm să nu ne mai întrebați, căci nu ne putem împiedica de obstacolele ce ni se ivesc în cale.*

Abonamente

Continuăm publicarea numelor adevărașilor Românii-creștini, cari ne înțeleg lupta și ne ajută, plătind abonamentul. Sold precedent: 14.905 Lei.

Teodor Florea	50
Gheorghe Ene	100
Pavel D. Stoian	100
Prof. Alex. Iocianu	100
Marin Ionescu	100
Mihail Constantinescu	50
Teodor Sârbu	50
Ilie Marinescu	100
Poșcuță Ion	100
Gradinaru	50
Naum	50
Boboc	100
Starețul Mitl Capriane	100
Gheorghe Petrea	100
Cornescu	50
Mândru	100
Pr. Ivașcovici	100
Grigore Pahone	100
Nicolae Ceiuc	50
Sora Calinescu	100
Total Lei	14.585

Conferința preotului prof. Grig. Cristescu la București

Ziua Sfintei Cruci camarazii au sărbat-o creștinește la biserica St. Anton unde s'a oficiat slujba religioasă de către un sobor de preoți.

După încheierea cultului de conferințe organizat de Centrul studențesc bucurestean a vorbit preotul Prof. *Grig. Cristescu* despre însemnătatea sfintei cruci.

Crucea pentru noi—a spus părintele—este un simbol al credinței care ne întărește pe mai mult ideia în Dumnezeu, de unde pe o astfel de cruce a fost răstignit Mântuitorul lumii; iar pentru alții ea nu este decât o simplă lemn și o nebunie. Dar pentru cine este crucea o nebunie și sminteală? Pentru acei cari nu pot înțelege dincolo de sufletul lor, pentru acei cari nu cred în Dumnezeu, pentru acei cari au sufletul vândut diavolului.

Mântuitorul Iisus când era dus spre Golgota cu crucea în spate a fost întrebat de către iudei și fariseii: de ce nu te salvezi dacă spui că ești fiul lui Dumnezeu? Iar El le-a răspuns: cu n'am venit pe pământ pentru a Mă salva pe Mine, ci pentru e-a salva pe voi păcătoșii, pentru a mântui lumea".

Toi așa în nordul depărtat al unei țări era un marinar, care scăpase multi oameni dela înec, dar într'o zi voind să salveze din nou un naufragiat a pierit și el în valuri pentru a-și salva semenii lui.

Pasteur care vindecase multi bolnavi dela turbare, într'o zi a turbat și el și a fost băgat în cușcă cu ceilalți cari zieeau: uite un om care a scăpat multi semeni de ai lui, dar care pe el nu se poate salva.

Tot așa și vol dragi camarazi vreți să salvați Țara, care este pe mâini rele, pe mâinile unor oameni cari vor să se salveze intâi pe ei, nu pe popor, fie chiar prin năpăstuire dubioase și pe căi greșite.

Noi însă nu vrem să ne salvăm pe noi, ci pe poporul nostru vrem să-l mântuim.

Dar, vor spune unii: cum vreți voi să mântuiți poporul dacă voi înșiși-vă nu sunteți mântuiți?

Ei bine, le vom răspunde: că și Mântuitorul Iisus care s'a jertfit pentru mântuirea lumii, ce și marinarul care a pierit în valuri, cași Pasteur care a murit făcând bine semenilor lui tot așa și noi ne vom jertfi pentru scumpa noastră Țară care are destule bogății în interior, care e mare și frumoasă dar care totuși nu este a noastră decât cu numele.

Noi vom învinge—a continuat părintele—prin credință, cinste și dreptate, nu prin înșelătorie de cari se lasă cloroformizați oamenii politici de astăzi.

Leg. T. Popescu

Progresia „democratică"

Un succes al „Românieî Creștine" —

justiției, să facă cercetări spre a se vedea întrucât afirmațiile „ecoului de la provincie" corespund adevărului.

Până în prezent d. *Voler Pop*, ale cărui sentimente românești nu le poate contesta nimeni, a dat ordin să *fie verificate toate încălcările din ultimii 5 ani.*

*Bineînțeles, dacă ministrul Zarul „Românieî Creștine" se declară satisfăcut, der nu numai în parte. Ar fi bine, deoarece ministru să mergă personal mai departe cu verificarea și *a lua și dela capăt, adecă dela 1923 până de atunci de când lucrurile prin Basarabia ocolesc faimosul „pact" de toleranțe înșelatoare în bunăvrie robinitor.*

Totodată, încă o rugăminte: nu facă nu dacă ați dispune cercetări în direcția acelor funcționari, cari—corupți jidoviți sau din ordinele lăsător francmasonești—cordul, cu o condamnabilă ușurință, certificări cu mână unor asemenari periculoși stigmatizați de Stat.

Așteptăm!

Dumnezeu face zile cu soare și zile cu nor. Întâmplarea face zile cu noroc și zile fără noroc; iar omul zile vrednice și zile ne vrednice.

N. Iorga

Știam până acuma, că matematice nu admite decât două feluri de progresii: progresia aritmetică și cea geometrică. Or, epoca în care trăim (o epocă „emiinamente" falsificatoare) a înființat încă un fel de progresii: o progresie „democratică".

Dacă nu credeți, puneți vă rog mâna, și veți vedea că nu glumesc, întrucât de când ne „bucurăm" de regimul zis „democratic" — (drăsnesc „vaca lătei") — de atunci constatăm și progresia sus-menționată. De fapt aduceți-vă aminte că la

PROFITAȚI

și Dv. de avantajiile speciale pe care le oferă Societatea Anonimă de Telefoane acelora cari se abonează până la 15 Aprilie.

Dacă nu aveți încă telefon la domiciliu, acum e momentul cel mai nimerit de a-l instala cu un minimum de chel-tueli și în chipul cel mai avantajos.

Instalarea imediată a telefonului fără nicio taxă de instalație și posibilitatea de a achita abonamentul în rate lunare, iată înlesnirile pe care le oferă Societatea Anonimă Română de Telefoane nolior săi abonați.

Așa dar, pentru o sumă modestă, ce reprezintă costul abonamentului pe timp de o lună, puteți avea imediat telefon la domiciliu.

SOC. ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Discursul cancelariului Hitler

În fața a 300.000 de persoane adunate la *München, d. Adolf Hitler*, cancelarul Germaniei, a ținut un impresionant discurs, din care redăm câteva pasaje mai esențiale:

D. Adolf Hitler, cancelarul Germaniei, a ținut un important discurs, din care redăm câteva pasaje mai esențiale:

„Peste puțin timp voi fi un bătrân de 50 de ani. Acest lucru nu înseamnă nimic pentru mine, dar este totuși ceva important pentru neamul nostru. Acest lucru înseamnă că voi fi în curând bătrân. Nu trebuie să mă amăgesc. Sunt mândru de poporul german. Nu am decât o dorință: ca generațiile viitoare să-și amintească numai de noi o dată. Dacă nu cred, mi-e egal. Cifra semnificativă pentru mine este: Am ajuns pe drumul trasat de Providență.

Mi se spune: Vrei să faci un pact cu Internaționala sovietică, gata! Nu fac mai mult, căci un gest mi se pare prea puțin. Cineva mi-ar putea spune: Ce vrei să faci? Vreau să fac ceea ce este necesar, eu nimic spunând că voi face. Cum s'ar putea ca un bărbat să rămână în lume, fără să accepte ceva? Nu știu încă ce voi face. Dar știu că voi face ceea ce este necesar.

Nu am luat hotărârea de a deține cadrul trafic de a Locarno. Știu că fie în ace ea timp e altul, pentru a nouă oară zece a Europei și a pământului întreg.

Dacă aș mi se spune: știți, îi un gest răspund: Am știut pentru ce pe care l-am făcut. Dacă nu. Dacă Mi am știut să refuz în Societatea Națiunilor. Am făcut-o: mai mare pe care l-am făcut. Nu știu ce va urma. Dar putea face, dar nu, voi putea face un gest care să dezonoreze pe poporul german.

Vreau să întindem mâna poporului francez, dar vrem să fim conducătorii noștri. Nu știu. Nu știu ce va urma. Adresându-ne multimei declară:

„Voi sunteți cei cari trebue să judecați. Deocamdată am ordonat o tegeri nouă. La 29 Martie, poporul german va face și el un gest. Poporul german este liberatorul Europei și pacea. Imi veți da mandatul cel mai vast care poate fi pe lume.

Nu pentru a exprima ura cărmăm poporul german, ci pentru ca el să poată hotărî asupra destinului său și asupra sorții teritoriului său. Este dreptul cel mai sfânt care există pe lumea asta.

Poporul german trebue să hotărască dacă am procedat bine sau dacă am procedat rău... dacă Germania este mai bogată, mai mică sărăcă... dacă am reprezentat-o bine în fața lumii.

Trebue ca în 29 Martie, bizuindu-mă pe mandatul vostru, să pot spune lumii. Nu e vorbească poporul german vorbește prin gura mea".

Știri, fapte și polemici

◆ *Planurile pentru marii Voievozi ai Mândrului Neam!* Duminică, 17 III, a avut loc în Mănăstirea Neamțului o slujbă pentru pomenirea marilor voievozi ai Neamului nostru. Slujba a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu starețul P. S. *Valeriu Moglan*, peste 4000 creștini mergători, cu pelerinul „*Tinerii pentru Tara*" au asistat la acesta măreață sărbătoare. Pr. Prof. Ion Zelea Codreanu a ținut o impresionantă conferință: „*Deslușiri despre Mănăstire și pomenirea marilor*". La sfârșitul a vorbit d. *General Ilie Iacazino Grădișteanu*, seful partidului „Totul pentru Țară". Apoi 500 camași verzi din județele Moldovei, în frunte cu comandantul legionari Ing. *Ștefan Zeletin* și *Herghelegiu*, au dat onorul Capitanului General Cantacuzino, iar voile verzi-albastre fluturau în mâinile legionare. (În număr-ci vitor vom da amănunte)

◆ În noaptea de 18. III, două ore 2 un grup de circa 100 nebabii au încercat să atace studențimea creștină dela Fac. Agr. din Chișinău. În aproprierea Căminului Datoriții spiritului de cu prevederea să studenților ce se găsesc în el nu și-au ajuns scopul. Dar unele până unde vor merge acești golăniei cu îndrezneala?

Ingâdul luxul indulgențelor față de cei cari au confundat eviul Statului cu averea personală

Dimineață au avut loc constituiri ale tinerețului din partidul național-țărănist. Și s'a cerut în aceste întruniri cu insistență excluderea din partid a celor cari l-au compromis, excluderea afacerișilor. E un titlu nou de a fi progresist și democrat, o creație liogusticâ specială pentru stigmatizarea celor cu cari nici tovarășii de partid nu vor să se mai solidarizeze nesfârșit... (dar mâine?)

Din acest amănunt se poate lotuși deduce că până unde merg cu nesocotirea interesele publice și cu confuzia între banul Statului și banul particular, o „confuzie", ce se știe cu o progresie „democratică"... la fiecare schimbare de guvern.

Până când? ne întrebăm cu îngrijorare cetățenească.

La această întrebare firească nu găsim alt răspuns decât următorul:

Până când toate ruperile de pe frontul Românesc nu vor fuziona formând un partid puternic la care vor adera și toți cei ce simt românește. Vorba franceză: „L'union fait la force".

Moș Păvăiache

Tipografia „PRESA BUNĂ" str. ReginaMariaNo.